

◆ FECIOARA DIN DEPĂRTĂRI

Gavriil Stiharul

Ce tristă e fecioara și câtă paloare!
Mă prind de coapsa ei de corn de lună
Cu ochii dilatați în noian de zare,
ea este raza nașterii mele sub zodia bună.
Îi pipăi artera de zbor și de-albastru,
ce tristă e noaptea, ci-n zori e cuminte!
Se zbate pentru doi pulsul unui astru
și trage mugurii sânelui spre-nainte.
Seduci în sus lumina pân-la lăcrimare.
te soarbe răsuflarea fântânilor curate –
a fost dragostea noastră o lungă îmbrățișare
sau doar chinul iubirii de departe?